Dosarul nr. 5r-3191/2024
4-24094951-12-5r-23082024

HOTĂRÎRE
În numele Legii

03 octombrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanța compusă din:
Președintele de ședință, judecătorul Denis Guzun
grefier Ialovoi Dorin

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă de *****, a.n. ***** împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 422905 din 01.08.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Tentiuc Nicolae, pe semnele contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, prin care a fost sancționată cu amendă în cuantum de 60 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 3 000 lei şi cu aplicarea a 3 puncte de penalizare,

a c o n s t a t a t:

La 01 august 2025, agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Tentiuc Nicolae a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 422905, în cadrul căruia a fost emisă decizia de sancţionare, prin care *****, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune cu amendă în cuantum de 60 unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 3 000 lei şi cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

La 13 august 2025, petiționarul ***** a înaintat o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 422905 din 01.08.2024, prin care solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 01.08.2024.

În motivarea contestației, a indicat că, la data de 01 august 2024, a intrat în țară cu un automobil de marcă *****, cu numărul de înmatriculare *****. Asigurarea și testarea tehnică erau expirate. Imediat ce a ajuns în municipiul Chișinău, a efectuat asigurarea și testarea tehnică, însă acestea au fost valabile începând cu data de 02 august 2024. Prin urmare, tot în data de 01 august 2024, a fost oprit de poliție și i s-a aplicat o amendă de 3 000 de lei, fără ca acesta să aibă vreo vină.

În ședința de judecată, ***** a susținut integral contestația depusă solicitând admiterea acesteia pe motivele de fapt și de drept invocate.

Agentul constatator, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul oficiului poştal, precum şi prin informaţia plasată pe site-ul oficial al Judecătoriei Chişinău: https://ic.instante.iustice.md/ro/agenda-sedintelor, în şedinţa de judecată nu s-a prezentat, nu a depus o careva cerere de amânare a ședinței, astfel, fiind pusă în discuţie posibilitatea examinării cauzei nominalizate în lipsa părţii absente, ţinînd cont de faptul că au fost întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art. 382 Cod

contravenţional RM privind citarea participanţilor la proces, instanţa a considerat neprezenţa agentului constatator nemotivată, iar conform art. 455 alin. (2) Cod contravenţional RM a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Studiind materialele cauzei, contestația înaintată, audiind poziția petiționarului și verificând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condițiile de fond și de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite contestația depusă, reieșind din următoarele considerente.

În ședința de judecată s-a constatat că, prin decizia de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 422905 din 01.08.2024, emisă de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Tentiuc Nicolae, petiționarul ***** a fost sancționat contravențional, incriminându-i-se săvârșirea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, iar conform procesului-verbal cu privire la contravenție, în acțiunile persoanei a fost reținut faptul că conducea automobilul care nu a fost asigurat de răspundere civilă obligatorie, adică nu deținea poliță de asigurare obligatorie RCA.

Contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 422905 din 01.08.2024, a fost înaintată de către petiționar la 13.08.2025, fiind înregistrată în cancelaria autorității din care face parte agentul constatator cu nr. de intrare 5429, adică cu respectarea termenului de 15 zile, prevăzut de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art. 10 Cod contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

Potrivit art. 374 Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. (2/1) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea

sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Potrivit dispozițiilor art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Instanţa mai constată că potrivit art. 400 alin. (1) Cod contravenţional, contravențiile prevăzute la art. 228–243 se constată şi se examinează de către poliţie.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petiționarul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată a verificat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 422905 din 01.08.2024.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Instanța de judecată reține că procesul-verbal cu privire la contravenție şi decizia de sancționare au fost întocmite și perfectate în prezența petiționarului *****, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 și 448 din Codul contravențional, fapt confirmat prin prezența semnăturii în rubrica nr. 19 din procesul-verbal cu privire la contravenție, iar la rubrica nr. 14, petiționara menționat că „nu este de acord”.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalității procesului-verbal cu privire la contravenție, instanța constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispozițiilor legale

incidente și cuprinde toate mențiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravențional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu și în consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa a stabilit că din cele invocate de petiționar, ultimul nu este de acord cu întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din motiv că deținea asigurarea obligatorie RCA.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 septembrie 1999).

Astfel, instanța remarcă că petiționarul ***** a fost sancționată în temeiul art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în contextul acuzaţiei aduse și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator a prezentat în calitate de probă: procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria și nr. MAI06 422905 din 01.08.2024, prin care a fost constatată „*ex propriis sensibus*” fapta contravențională, adică „*după propriile sale simțuri*” de către agentul constatator, cu specificarea drepturilor făptuitorului pe partea verso a actului; - captura de ecran potrivit căreia pentru autoturismul cu n/î ***** revizia tehnică este valabilă din 02 august 2024 până la 01 august 2025;

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție (…).

La fel, instanța reține că, legiuitorul în art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui, iar interpretând art. 425 alin. (2) în coroborare cu art. 442 alin. (1) al Codului contravențional rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 422905 din

01.08.2024, nu face dovada certă cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că în scopul învinuirii aduse, agentul constatator nu a prezentat suficiente probe în susținere acuzației aduse petiționarei.

Contrar celor consemnate de agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție, petiționarul a anexat la contestația depusă copia poliței de asigurare RCA, valabilă pentru perioada 02 august 2024 – 01 august 2025, emisă pentru automobilul BMW 330i, cu numărul de înmatriculare ***** și codul VIN WBA8B9G38HNU53831. Astfel, în situația în care instanța reține că polița a fost încheiată la data de 01 august 2024, deși valabilitatea acesteia începe la 02 august 2024, se conturează ideea că petiționarul a întreprins demersurile necesare pentru intrarea în legalitate chiar în ziua aplicării sancțiunii.

În aceste condiţii, instanţa constată că agentul constatator, a priori urma să acumuleze probe suplimentare în vederea stabilirii adevărului şi a combate versiunea înaintată de făptuitoare, or în condiţiile versiunii contrare din apărare, instanţa va acorda o valenţă anume principiului *in dubio pro reo*, care acţionează exclusiv în interesul acuzatului, dacă nu se atestă prezenţa unor alte probe pertinente.

În subsidiar, instanţa mai notează că contravenţia incriminată, reieşind din trăsăturile specifice ale modalităţii de comitere, a fost susceptibilă şi necesară de a fi probată prin alte informaţii suplimentare, care nu au fost acumulate de agentul constatator, fiind în mod obligatoriu necesar administrarea unor probe suplimentare, iar în acest sens, instanţa constată dubii rezonabile privind existenţa vinovăţiei făptuitorului în comiterea contravenţiei, dubii care se vor interpreta exclusiv în interesul petiționarului *****.

Aşadar, în măsură în care procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 422905 din 01.08.2024, nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei, impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, 20 martie 2001, par. 16) şi în contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul petiționarului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea acuzării pe care o aduce petiționarului.

Or, instanța de judecată reiterează că din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite și a subiectului ce a comis aceasta, precum și captura de ecran prin care se menționează că nu a fost găsită polița de asigurare RCA pentru autoturismul cu n/î *****, prezentată de agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Tentiuc Nicolae, acesta versiune însă fiind combătută prin înscrisurile prezentate de petiționară la contestația înaintată.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravențional și încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravențional, în condițiile dezacordului făptuitorului cu cele incriminate, agentul constatator urma să identifice fapta nu doar pe baza constatărilor personale, dar și în baza unor probe acumulate, cu trăsături decisive în speţă.

Totodată, demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente și concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenție, iar în virtutea aceluiași principiu al prezumției nevinovăției, petiționarul nu este obligat să prezinte instanței probe care să demonstreze nevinovăția sa, deoarece respectiva sarcină îi revine agentului constatator.

Respectiv, instanța nu poate fi de acord cu existența unei prezumții relative de conformitate a procesului-verbal cu privire la contravenție cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației în materie de circulație rutieră, intrând în competența poliției, însă nu poate trece cu vederea că atunci când *de facto* este posibilă acumularea unui „probatoriu" în susținerea contravenției constatate și sancționate, iar agentul constatator are obligația şi posibilitatea de a-l acumula, fapt ce nu a fost realizat în speță.

În acest context, instanţa consideră că agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Tentiuc Nicolae a aplicat sancțiunea contravențională, doar în baza propriilor presupuneri şi alte probe nu au fost prezentate pentru a demonstra vinovăția făptuitorului sau proba testimonială ce ar dovedi cele stabilite de el, dar nici nu s-a prezentat personal în ședința de judecată pentru a susține cele stabilite.

Prin urmare, la caz operează art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și în special, principiul „*in dubio pro reo*", ceea ce înseamnă că toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condițiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obținut alte probe în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat, deși ar fi avut această posibilitate în mod real.

Respectiv, în conformitate cu jurisprudența relevantă a CtEDO, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate, or lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, după cum este statuat: „...în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil" (a se vedea Ruiz Torija împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Papon împotriva Franței (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30).

Prin urmare, instanţa reiterează că agentul constatator, pe lângă lipsa unei argumentări şi a probelor în susţinerea acuzării sale, coroborat cu dezacordul vehement al petiționarei, a mai înaintat şi o acuzaţia care nu corespunde rigorilor unor informaţii „detaliate", ce încalcă evident dreptul la apărare, prin prisma art. 6 § 3 lit. b) din Convenţie, formulând şi în imaginea unui observator obiectiv, la caz a instanţei o stare de incertitudine privind modul, locul şi timpul comiterii faptei incriminate.

Conform prevederilor art. 461 alin. (1) din Codul contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată existența unui temei din cele prevăzute la articolul 441, instanța încetează procesul contravențional.

Subsecvent, potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazul în care nu există faptul contravenției.

Având în vedere cele menționate mai sus și având în vedere prezumția de nevinovăție de care se bucură persoana acuzată, potrivit legislației naționale și internaționale, prezumție care poate fi răsturnată doar prin probe pertinente, raportând la circumstanțele cauzei, instanţa va

statua că ***** nu se face vinovat de săvârșirea contravenției imputate şi va dispune încetarea procesului contravenţional, din motivul că nu există fapta contravenţiei.

În baza celor expuse și având în vedere prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 441 alin. (1) lit. a), 460-463 Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se admite contestația depusă de ***** împotriva deciziei de sancționare inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 422905 din 01.08.2024, întocmită de către agentul constatator din cadrul INSP al IGP al MAI, Tentiuc Nicolae, pe semnele contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional.

Se anulează decizia de sancționare expusă în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI06 422905 din 01.08.2024, pe semnele contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, prin care ***** a fost sancționat cu amendă în cuantum de 60 (șaizeci) unități convenționale, ce reprezintă echivalentul sumei de 3 000 (trei mii) lei şi cu aplicarea a 3 (trei) puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui *****, pe semnele contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Denis Guzun**